

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

LUST EN LIST UIT DE KIST

Een blijspel in drie bedrijven

door

1880
Maurice de Grauwe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1998
Nr. 2464

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *LUST EN LIST UIT DE KIST* op te voeren moet de naam van auteur *Maurice de Grauwe* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1998/0220/014
ISBN- 978- 90-385-05497

© 1998 Toneelfonds J. Janssens/Maurice de Grauwe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(5 dames - 5 heren)

BASIEL DE CRAECKER : ± 45 jaar

GUIDO DE GOUDEN GIDS & Guido insepcteur van politie : ± 45 jaar. Gids voor Fantastica en Catastrofica - inspecteur van politie.

GERMAINE / IRMA PEAUDOUCÉ : ± 60 jaar. Schoonmoeder van Basiel - moeder van de heer Schepen Honoré Peaudouce.

DIANA / DAPHNE : ± 30 jaar. Gezante van Fantastica.

AL PACONE / PC PACONE : Leeftijd onbelangrijk maar volwassen. Chef van Catastrofica en tevens naderhand politiecommisaris Pacone.

LOUISE : : Weduwe van Basiel.

BERNARD / PASTOOR : Chef van Fantastica.

ANNABEL : (dubbel rol) Jonge voruw van Catastrofica. Zuster bleke Frank Stein.

ANNEKE : (dubbelrol met het animeermeisje van de Zachte Dood.) Jonge vrouw van Catastrofica.

OSCAR : (dubbelrol) Enerzijds in Fantastica de ober en op aarde de begrafenisondernemer.

Sprekende figuratie die ook kan verdeeld worden tussen de acteurs die bedeed zijn met de kleinste rollen. In de introductie worden de stemmen aangeduid door een alfabetische letter, dit tevens volgens het principe of het een mannen- of vrouwenstem betreft.

Visie van de auteur ten behoeve van de regie.

Het is zomaar niet een evident gegeven om een blijspel te maken van de confrontatie met het afsterven. In deze optiek is het dan ook de bedoeling om de entourage zeer koel te houden. Hiermee bedoel ik dat het blijspel maar optimaal kan slagen wanneer alle betrokken partijen of medewerkers zouden handelen alsof zij op een begrafenis aanwezig zijn.

Zo zullen alle medewerkers, de kassa, programmaverkopers, techniek en de mensen aan de bar, hun kledij aanpassen zoals op een begrafenis. Lachen is volkomen uit den boze bij de aanvang van de productie. Men kan er nog meer het accent op leggen wanneer er gebruik gemaakt wordt van lugubere maquillage zoals zwarte lippenstift voor allen.

Men moet als het ware een doodse sfeer kunnen scheppen voordat het stuk zijn aanvang neemt. Een evident gegeven is dan ook steeds de terugkerende zware muzikale introductie bij ieder bedrijf. Lust en list uit de kist slaagt pas als men met deze kleine factoren rekening houdt.

Het is dan ook de introductie bij het eerste bedrijf welke onmiddellijk het satirisch aspect zal aan bod laten komen.

MDG.

E E R S T E B E D R I J F

eerste scène

(Bij voorkeur wordt deze productie gebracht met open doek. We zien druppelsgewijs enkele ingetogen mensen plaatsnemen aan de flanken van de centrale opgestelde lijkist die geplaatst is op een verhoog of console. Achter de kist zijn enige lege bakken bier op elkaar gestapeld. Dit biedt de mogelijkheid, mede met de verhoogde console, dat de acteur die de figuur Basiel uitbeeldt (de overledene in de kist) in deze kist kan kruipen via de achterzijde van het decor. De kist moet aldus vervaardigd zijn uit goedkope materialen en de mogelijkheid bieden erin te kruipen van zodra dit vereist is. Tevens is het aangewezen de ruimte binnen deze kist te voorzien voor twee personen. De verlichting is zeer schraal en enkel één lichtbundel accentueert de kist. Er worden eventueel enige kaarsen aangestoken door de omstanders. Alle personages stellen zich langs beide flanken van bedoelde kist op. Een zeer zacht klassiek muziekje kan eventueel gehoord worden op de achtergrond. De personages worden niet duidelijk in het licht gesteld en zijn als dusdanig eerder personages (figuranten en acteurs) waarvan men meestal hun rugzijde of flank ziet. Men hoort enkel wat onverstaanbaar gefluister. Vanuit de zaal komt dan plots een personage op dat fungeert als pastoor. Hij kan per fiets zijn en de fietsbel laten rinkelen terwijl hij tussen de toeschouwers fietst. Betrokkene spoedt zich naar de scène. Haalt gehaast een papier uit de plastic zak van GB waarop de slogan van "Ik keer tevreden terug" is vermeld. Hij begint dadelijk aan de lijkrede. Dit evenwel op een theatrale wijze en met de nodige klemtonen.)

PASTOOR : Afscheid..... afscheid nemen vrienden... doet pijn in de broosheid van ons leven. Vandaag nemen wij afscheid van onze dierbare en geliefde Basiel De Craecker. Een man die zeer geliefd was in zijn stamcafé "De Zachte Dood". Een

man die bepaalde dat men hem volgens zijn laatste wil kon begroeten in deze afgedankte feestaal van de "Zachte Dood". Een man, die weigerde dat er bij zijn afsterven een koffietafel zou plaats vinden in onze parochiale kring. Niettemin hij op een gewelddadige manier uit het leven werd gerukt, mogen wij toch beseffen dat Basiel thans zijn eeuwige rust gevonden heeft; hij zichzelf gewonnen gaf in dit aardse bestaan... Nooit had ik gehoopt... ik bedoel... gedacht... zo vlug een passend afscheidswoord te moeten uitspreken voor onze dierbare overledene. Zijn liefvallige echtgenote, zijn schoonmoeder, zijn vrienden, de politiecommissaris en ook ikzelf zullen altijd met die open vraag blijven zitten. Heeft onze dierbare Basiel bewust naar die E605 gegrepen om het als soda met zijn glas whisky te mengen? Deze cocktail heeft hem innerlijk verbrand. Wou hij hiermee misschien het kwade uit zichzelf drijven en streven naar de weg die leidt naar de eeuwige gelukzaligheid? Ja, vrienden de gelukzaligheid is ons aller bestemming. *(We zien dat de pastoor vervolgens naar zijn uurwerk kijkt en hij vervolgt iets gehaast met volgende tekst.)* Gezien het gevorderde uur moet ik iets vlugger afscheid nemen. Waarde vrienden, U moet namelijk weten dat ook vandaag de moeder van onze heer schepen is heengegaan. Voor die familie heb ik wel een dienst en een koffietafel te regelen. Gedenk dan nu ook in stilte mevrouw Irma Peaudouce-Balleine. Moeder van onze heer Schepen Honoré Peaudouce, voorzitter van de orde der gebreide kousen en medestichter van de kaartersclub 'Zotjes verjagen'. Beiden zijn ze gevestigd in ons Parochiale ontmoetingszaal en waarvan u lid kunt worden. Och ja... alvorens ik het vergeet. Basiel wou U ook nog allemaal voor het laatst uitnodigen aan de schenkbank van de "Zachte Dood". U kan aldaar enkele consumpties verkrijgen welke door zijn schoonmoeder zullen verrekend worden na afloop. Basiel... vriend... Rust in Vrede!!!! en.... **Gezondheid!!!**

(Wij zien vervolgens dat de pastoor zich naar de familieleden begeeft en hun vluchtig een hand schudt met navolgende tekst.)

PASTOOR : Mijn oprechte deelneming, mevrouw.

LOUISE : Merci, meneer de pastoor. Ge hebt mooi gesproken over mijn man en ook over

de moeder van de heer schepen. Basiel zal content zijn van niet alleen te moeten gaan.

GERMAINE : Content, content... 't zal wel zijn. Hij heeft zich dood gezopen.

LOUISE : Ma toch, hij zal zich vergist hebben tussen dat sodawater en die fles E605 die gij op de keukentafel hebt laten staan.

GERMAINE : Kind, hij heeft u laten vallen gelijk 'n steen.

LOUISE : Ma! Ik vind het niet gepast dat gij zoiets zegt. *(Begint te snotteren)* Mijn Basiel komt nu onder zijn steen te liggen.

GERMAINE : Wablief! Gij wilt toch niet zeggen dat ge daar nog veel zotte kosten gaat aan doen zeker. Tegenwoordig kunnen ze de aarde een beetje op 'n bult scheppen zodat het eruit ziet gelijk 'n echte steen.

LOUISE : Mijn Basiel wordt niet onder een gewoon hoopje zand begraven.

GERMAINE : Bestel desnoods een camion rijnzand maar doe geen zotte kosten, zeg ik.

PASTOOR : Sorry dames, maar ik moet nu echt gaan. Madam Peudouce verwacht mij. *(Gaat af terug via zaal en groet het publiek tijdens zijn weg naar buiten toe, door telkens zijn hoed op te lichten.)*

(Vanaf nu komen de personages, omstaanders van de lijkist in actie. Niettemin zij meestal op hun rug gezien worden zal hun gesprek nu toch duidelijk kunnen opgevangen worden in de zaal. Figuranten kunnen er ook bij staan. De verschillende personages worden hiernavolgend enkel aangeduid door middel van een alfabetische letter en met de indicatie of het een mannen- of vrouwenstem betreft.)

A (man) : Hebt ge dat gehoord. Die E605 is door zijn schoonmoeder op tafel gezet.

B (vrouw) : En dan, Basiel moet toch wel het verschil gekend hebben tussen E605 en sodawater?

A (man) : Nu wel.

B (vrouw) : Wat mij wel opvalt is dat er zelfs geen bloemetjes zijn om op de kist te leggen.

C (vrouw) : Basiel had hooikoorts, hij kon daar niet tegen.

A (man) : Ik was nog van plan om een cactusje mee te brengen al was het maar om eens

een stekje onder het water te kunnen geven.

D (vrouw) : Als ge toch wil stekken geven onder water. Hebt ge zijn bak al eens goed bekeken.

A (man) : Wat schort eraan?

D (vrouw) : Ziet gij dat dan niet dat die kist uit een soldenhuisje moet komen.

A (man) : Volgens U zal er dus rap een houtworm in zitten?

LOUISE : Gij hebt het hier over mijn man ja! Hebben jullie dan geen respect?

GERMAINE : Kind, ze kenden hem goed.

A (man) : Eh.... nee, naar volgens ik hoor zou die kist niet uit de goede houtsoort gemaakt zijn.

GERMAINE : Hoe hebben jullie het wel voor. Denkt ge dat een kist uit eik of beuk hem meer plezier zou gedaan hebben misschien?

D (vrouw) : Beuk zou goed geweest zijn, want hij kon er de beuk in geven, geloof mij.

LOUISE : Wat weet gij allemaal te vertellen over mijn man?

GERMAINE : Kind blijft kalm, hij is het niet meer waard.

D (vrouw) : *(Venijnig gezegd)* Ik heb zijn waarde persoonlijk kunnen schatten.

LOUISE : Laat mij door, dat ik haar ogen uithaal.

GERMAINE : Gij gaat toch voor hem niet meer vechten, zeker?

LOUISE : Voor Basiel? Nee! Maar wel voor mijn eer!

D (vrouw) : Basieleke heeft de mijn zomaar gekregen.

A (man) : Dus ge hebt tegen mij gelogen?

D (vrouw) : Gelogen??? Hebt ge het nooit verstaan als ik U zei dat ik meer capaciteiten had?

LOUISE : Capaciteiten! Welke capaciteiten! *(Spottend)*

B (vrouw) : Zij is de public relations van "de Zachte Dood". *(Eveneens honend)*

LOUISE : Public relations?

GERMAINE : Ziet ge nu kind. Gij hebt mij nooit geloofd dat het een cabardouske (bar) was. Och.... 't was maar gewoon zijn stamcafeetje.

D (vrouw) : Zo gewoon is 'De Zachte Dood' nu ook weer niet.

GERMAINE : Dat weet ik. Half bloot verdient men zijn brood in de "Zachte Dood".

B (vrouw) : Ja... en ge ziet, de een zijn brood is de andere zijn dood.

LOUISE : Dat neem ik niet meer! Ik breng u voor de rechter!

GERMAINE : Doe geen zotte kosten heb ik u al gezegd.

LOUISE : Ik vind het schandalig wat er hier allemaal gebeurt.

A (man) : Moest Basiel dat horen, hij draaide zich om in zijn kist.

D (vrouw) : In zo'n sinaasappelkist is dat niet mogelijk.

LOUISE : Maar het is niet waar hé! Wat hebben jullie dan wel tegen ons?

B (vrouw) : Schandalig wat jullie maar over hebben voor Basiel.

LOUISE : (*snotterend*) Hij heeft mij zomaar in de steek gelaten.

GERMAINE : Zijn enige goede beslissing, zeg ik.

LOUISE : Ja maar zonder mij vooraf te verwittigen.

GERMAINE : Juist, dat was het minst dat hij kon gedaan hebben.

A (man) : Iemand die vrijwillig in zo 'n bakje stapt, spreekt daar vooraf niet over.

GERMAINE : Had hij ons verwittigd dat hadden we een levensverzekering kunnen afsluiten en was zijn houten kostuum wat duurder geweest.

LOUISE : Kom ma, we zijn hier weg. We laten hem alleen met zijn goede vrienden.

A (man) : Een minuutje, heb ik de pastoor niet horen zeggen dat we er nog mochten drinken op uw kosten Germaine?

GERMAINE : Een beetje doof zeker? Ik heb het al gezegd dat we geen zotte kosten doen.
(*Gaat samen met haar dochter af*)

D (vrouw) : Kom, ik trakteer, alvorens ze er onze kameraad gaan onderleggen.

A (man) : Eindelijk iemand die zijn verstand gebruikt.

D (vrouw) : Hebt ge het al vergeten misschien dat ik nog meer capaciteiten heb? (*richt zich vervolgens tot de kist en zegt plechtig*) Basiel! Tot straks.... we gaan er eentje schillen.

A (man) : Op uw gezondheid kameraad. (*allen gaan af*)

(De kist blijft alleen achter en we zien enige wijzigingen in het decor door middel van lichtbronnen. Achteraan in fond moet een heldere lichtbundel waar te nemen zijn die geleidelijk meer kracht krijgt. Deze lichtstraal wordt bedoeld als de heldere weg welke zou leiden naar het onbekende. Dit weliswaar sobere decor laat heel wat mogelijkheden open voor de inventiviteit van de regisseurs,

decorbouwers en de belichtingstechniek. Men moet zich houden aan een creatie welke doet vermenen dat men gekomen is tot een sfeer van het aardse naar het onbekende toe. Wij zien plots een personage ten tonele verschijnen. Hij is vergezeld van een vrouw. Het valt op dat beiden zeer bleek zien of een grauwe kleur hebben. Kunnen ook, ofwel buitenaardse of middeleeuwse kledij dragen. (zie verdere replieken voor de tweede scène))

tweede scène

GUIDO : Daphne, dat is hier dat speciaal geval. *(praat zeer verwijfd)*

DAPHNE : Speciaal geval?

GUIDO : Ja de sponsor, eh.... ik wil zeggen.... die spons van whisky.

DAPHNE : Oh! Die geestige molenaar waar gij het over had.

GUIDO : Ja de man die alle dagen voor zijn schoonmoeder en vrouw de vlucht nam in dat café "De zachte dood".

DAPHNE : Ging het er dan zo hard aan toe in zijn familie?

GUIDO : Dat moet ik nog uitzoeken alvorens hem op de hoogte te brengen wat zijn bestemming kan zijn.

DAPHNE : Ik ben benieuwd wat we met hem gaan beleven. Hoe heet hij?

GUIDO : Volgens het overlijdensbericht in hun krant zou het hier gaan om Basilius De Craecker, geboren te Gent op 28 december 1952.

DAPHNE : 't Is niet waar? Weer zo iemand die geboren is op onnozele kindertjes dag.

GUIDO : Maakt dat veel verschil uit?

DAPHNE : Herinnert gij u die belastinginspecteur van vorige maand al niet meer? Hij was ook op onnozele kinderen dag geboren.

GUIDO : Ha ja! Hoe is dat verder met hem dan afgelopen?

DAPHNE : Hij is getransfereerd naar de strafafdeling. De schildersploeg. Hij mag er samen met Keizer Karel alle witte deuren in 't zwart schilderen. En pas op, ze hebben alle dagen ruzie.

GUIDO : Ruzie? Twee mannen van de belastingen? Dat komt zeker door dat leeftijdsverschil?

DAPHNE : Die vijf eeuwen hebben er weinig mee te maken. Maar dat belastingsinspecteurke moet in ieder geval zijn stropje dragen van DE KAREL.

GUIDO : Ik heb mij nochtans altijd laten wijsmaken dat de Gentenaars fier zijn op hun stropje.

DAPHNE : Dat is juist. Maar, het is zeker niet plezant als de Karel hele dagen dat stropje nog iets meer aan spant.

GUIDO : Waarom doet hij dat? Toch niet om zijn nek te verdunnen en zijn hoofd te doen zwellen?

DAPHNE : Maar nee! Keizer Karel zit op Internet aangeschakeld en hij heeft het activiteitenverslag van dat inspecteurkje kunnen inzien bij de Directe Belastingen.

GUIDO : Ja de mens zijn privé gaat naar de knoppen met al die computerknoppen.

DAPHNE : Tegen wie zegt ge 't. Mijn ex-man kon vroeger niet verdragen dat ik naar de soaps keek op televisie. Nu heeft hij bestendig boel met zijn vrouw omdat hij bij zijn computer slaapt.

GUIDO : Is ze dan zo lelijk?

DAPHNE : Lelijk? Ge moest ze eens zien. Zo wit als een lijk.

GUIDO : Dan zullen we haar hier ook spoedig mogen verwelkomen.

DAPHNE : Ja... en als het zo ver is, zou ik toch graag uw job van gids eens willen overnemen.

GUIDO : Dat zal niet lukken. Ge kent onze baas. De **G** van Guido stond voor Guido de Gids. En tussen haakjes : beter gekend als De Gouden Gids.

DAPHNE : Gij vergeet zeker de eerste letter van mijne naam?

GUIDO : **D**, ja ik weet het! Van de DOEHETZELF groep.

DAPHNE : Mis! Vorige week was dat nog zo. Sedert de laatstleden Wolkenparty heeft de chef mij benoemd in de groep DOORLOPENDE CARRIERE.

GUIDO : Ik heb ervan gehoord van Uw vuurwerk.

DAPHNE : Maar ge hebt er nog altijd niet van geproefd, nietwaar? (*Zegt dit op een verleidelijke toon.*)

GUIDO : Da... da... daphneke! Alstublieft! Ge weet dat ik niet graag met mijn jobje speel. Maak het mij nu toch niet lastig ook. Die kerel moet hier nog ingelijfd worden.

DAPHNE : Volgens uitzicht van dat sigarenkistje en de wetenschap dat hij op onnozele

kinderendag geboren is, denk ik niet, dat hij hier carrière zal kunnen maken.

GUIDO : Hij verdient in ieder geval zijn kans. Dus ik ga hem maar eens bevrijden uit zijn doosje.

DAPHNE : Ja goed ik begrijp het al. De interne voorschriften. Ik ben al weg. 'k Zal hem daarna wel voor mijn rekening nemen. *(gaat AF)*

(Guido begeeft zich naar de kist en opent deze. Nog maar pas is het deksel gelicht of daar komt Basiel in zithouding met open mond. Dit wordt gevolgd door luidop niezen. Guido springt iets achteruit en wrijft met zijn mouw zijn aangezicht droog. Basiel merkt dit raar gezelschap naast zijn kist op.)

BASIEL : Excuseer..... hooikoorts.

GUIDO : Welkom mijn zoon.

BASIEL : Salut, ik zou mij schamen moest gij mijn vader zijn.

GUIDO : Is er soms iets aan mij dat u stoort?

BASIEL : Neen, elk doet zijn goesting. Maar moest ik van u zijn, ging ik ofwel naar Spanje of ik nam tien beurten.

GUIDO : Tien beurten???

BASIEL : Ja, natuurlijk... Als ge 10 beurten neemt en ge zegt dat ge mijn schoonmoeder kent, krijgt ge er zeker nog vijf gratis beurten bij..... van Arthur Donderwolcke.

GUIDO : Vijf gratis beurten van Arthur? Is dat Uw schoonmoeder haar geboort?

BASIEL : Arthur is uitbater van het zonnebankcenter in de Winterstraat. 't Is daar waar mijn schoonmamaatje het grootste deel van haar overlevingspensioen spendeert.

GUIDO : Ja.... zij kan daar nog altijd van genieten.

BASIEL : Dat is ook zo. *(geeft plots een luide en angstige schreeuw)* Zzzzzeg mmmmmij dadadat 't niet waar is!!!!!!

GUIDO : *(Lettend op zijn half zittende houding in de kist)* Iets in uw rug geschoten?

BASIEL : *(Kijkt naar zijn arm en knijpt zichzelf - geeft terug een iets mindere uitroep)* Ai! Ik dacht al dat ik bij kiekepoot was. *(bedoelt hiermee, dood)*

GUIDO : Mijn zoon, ik bedoel.... zoon van een of ander zonnebankcenter: Ge bevindt u in het tussenstation tot "Fantastica".

BASIEL : Excuseer, maar ik ben nog niet mee.

GUIDO : Dat zal wel. Ook om die reden moet ge enkel naar mijn raad luisteren.

BASIEL : Verdomme, gij zijt familie langs mijn schoonmoeders zijde zeker?

GUIDO : Enkel ik kan U inleiden tot de helle weg naar het heelal.

BASIEL : Haha!!! Ik ben al mee. Niet vergeten dat ik maar twee J&B's gedronken heb. Ze willen mij hier eens doen gaan in de "Zachte dood" zeker? (*Bedoelt dus het publiek van zijn stamcafé*)

GUIDO : Goed... dat beseft ge nu toch al, dat is al iets.

BASIEL : Waar zijn ze allemaal?

GUIDO : Wie?

BASIEL : De kerels die mij dat gelapt hebben.

GUIDO : Volgens de gazet en de politie, hebt ge 't u zelf gelapt. Alhoewel, ik heb er nu al mijn twijfels over.

BASIEL : Gazet??? Politie??? Ge moet stoppen met zeveren, weet ge 't?

GUIDO : Mijn vriend, beseft gij nog altijd niet in welke situatie gij u bevindt?

BASIEL : Wel bij ja, de baas en de meisjes mogen alles proberen om mij de schrik op 't lijf te jagen, maar zegt hun maar dat ze bij mij aan het verkeerde adres zijn.

GUIDO : Hoe bedoelt ge?

BASIEL : Het is goed geprobeerd, moet ik zeggen. Wie zijt gij feitelijk?

GUIDO : Ik ben Guido de gids van het tussenstation naar Fantastica.

BASIEL : (*Lacht luidop*) Ha, De gouden gids zeker?

GUIDO : Juist, ja..

BASIEL : (*Lacht terug*) Ik ben Basiel, whiskydrinker van stiel.

GUIDO : Oké! Genoeg gelachen. Nu een brokje serieus. Waarom hebt gij zelfmoord gepleegd?

BASIEL : Gaat ge weer beginnen zeveren?

GUIDO : Ik zever niet. Ziet ge dan niet dat ge in uw kist zit.

BASIEL : Natuurlijk! En geloof mij, dat is nog altijd beter dan erin te liggen.

GUIDO : Mijn zoon, gij bevindt U momenteel in de schijndood fase.

BASIEL : (*Spottend*) Goed geprobeerd..... pa!

GUIDO : Kijkt achter U. Daar is het licht dat naar Fantastica leidt.

BASIEL : Hebben ze de elektriciteitsrekening terug kunnen betalen? Fantastisch!

GUIDO : Ik snap echt Uw onbegrip niet. Nog geen vijf minuten geleden stonden de pastoor, uw vrouw, uw schoonmoeder, een paar vrienden en vriendinnen aan uw kist.

BASIEL : (*Lachend*) Terug goed geprobeerd! Waarom zijn ze weg?

GUIDO : Ze zijn aan uw laatste wil bezig. 'n Paar pinten aan de toog van "De Zachte Dood" op uw gezondheid... enfin... op uw afsterven.

BASIEL : (*Lachend*) En betaald door die pekelteef van mijn schoonmoeder zeker?

GUIDO : Nee, dat heeft ze finaal geweigerd.

BASIEL : Verdomme, als ik u zo hoor spreken zou ik nog geloven dat het hier allemaal echt is.

GUIDO : Eindelijk!

BASIEL : Pas op, ik ken mijn schoonmoeder. Moest ik dood zijn... dan zou ze zeker niet zorgen dat mijn. (*begint stilaan iets te beseffen van de situatie*) ....'t Is toch niet waar hé?

GUIDO : Ja mijn zoon, dat is hier echt een moeilijke bevalling met u.

BASIEL : Ge moet nu ook niet de moederrol beginnen spelen. Zeg mij liever wat er aan de hand is.

GUIDO : Uw whiskytje hebt ge niet aangelengd met soda maar met E605.

BASIEL : E605?????

GUIDO : Onkruidverdelger.... dus ge ziet, die spreuk "onkruid vergaat niet" dat is aards gelul.

BASIEL : (*Onzeker*) Meneer Guido, heb ik het dan werkelijk aan mijn rekker? (elastiek)

GUIDO : Ik vrees van wel.

BASIEL : Is dat hier werkelijk dat spelletje tussen de hemel en de hel?

GUIDO : Zeg! We zijn bijna in de 21° eeuw. Ge kunt u nu situeren tussen Fantastica en Catastrofica.

BASIEL : Maar.... dat klinkt eerder als een fantastische catastrofe!

GUIDO : Ge begrijpt nu toch wel dat ge uw verder lot in eigen handen hebt. Er zijn een paar voorwaarden te vervullen die zullen bepalen of ge opgenomen wordt op Fantastica of Catastrofica.

BASIEL : Wilt gij mij eerst eens zeggen waar dat het best is?

GUIDO : Och.... dat is kwestie van smaak.

BASIEL : Goed, waar hebben ze drank?

GUIDO : Drinken, dat kunt ge niet meer.

BASIEL : Dat denkt gij.

GUIDO : Oké goed, ik zal u het bewijs leveren. *(Hij haalt een beker water en reikt die aan Basiel.)*

BASIEL : *(Drinkt en kijkt onmiddellijk naar zijn voeten)* Hoe kan dat nu? Mijn voeten zijn kletsnat en beginnen op te zwellen.

GUIDO : Natuurlijk, die E605 heeft zowel uw slokdarm, maag als darmen weggebrand. Het vocht loopt rechtstreeks naar uw laagste punt.

BASIEL : Plezant! En hoe gaat dat vocht er dan weer uit?

GUIDO : Geen probleem, zweetvoeten hebt ge altijd al gehad.

BASIEL : Geef mij dan maar een whisky, de geur is alleszins veel beter.

GUIDO : Er zijn heel wat betere dingen te beleven dan u te bezuipen.

BASIEL : *(Kijkt naar zijn voeten)* Naar wat ik hier zie, heb ik dan toch liever een stuk in mijn voeten dan..... gezwollen voeten.

GUIDO : Luistert, ge zult u hier moeten waarmaken, wilt ge iets bereiken.

BASIEL : Eerst wilt ge mijn vader zijn, daarna mijn moeder en nu begint ge terug te praten gelijk mijn schoonmoeder.

GUIDO : Als ge u van de aardse sleur wilt bevrijden, dan moet ge u eerst loskoppelen van haat en wantrouwen.

BASIEL : Gij hebt makkelijk praten. Ge hebt zo geen dikke voeten en ge kent mijn schoonmoeder niet.

GUIDO : Ik ben aangesteld uw gids te zijn voor de grote stap in het heelal. Veel zal van u afhangen of ge in de gelukzaligheid belandt van Fantastica of de roes van Catastrofica.

BASIEL : Excuseer..... maar is dat ver?

GUIDO : Het is dichtbij maar wel moeilijk bereikbaar. De lichtweg is wispelturig.

BASIEL : Met wispelturigheid heb ik geen problemen. Mijn Louise is het wispelturigste mens dat ik ken. De afstand, dat zal wat anders worden met zo'n voeten.

GUIDO : Gij moet enkel het kwade van het goede leren onderscheiden om de poort te openen van Fantastica... Vlug... in uw kist, er komt iemand. Tot later!

(Guido sluit vlug het deksel van de kist af en begeeft zich via de lichtstraal uit het decor. We zien Basiel zijn vrouw en schoonmoeder in het decor komen. De lichtstraal is ondertussen gedoofd. Beide vrouwen zijn uitermate zenuwachtig.)

LOUISE : Ma, ik heb nooit schrik gehad van Basiel, maar nu zie ik het toch niet zitten om die kist nog eens open te breken.

GERMAINE : Wees gerust, hij zal u niet bijten. Het is uw schuld. Ik ben er zeker van dat het lottobiljet nog in zijn vestzak zit. Hoe is het mogelijk om zo stom te zijn?

LOUISE : Waarom hebt gij hem geen andere broek en vest aangedaan?

GERMAINE : Is het Uw man of de mijne?

LOUISE : Ge kon toch ook zijn zakken leeggemaakt hebben.

GERMAINE : Al jaren speelt hij met dezelfde nummers. En nu dat hij alleen de pot heeft, vergeet gij dan nog dat bulletin uit zijn zakken te halen.

LOUISE : Ik moest ook aan teveel tegelijk denken.

GERMAINE : Dat zal wel! Zonder mij, stondt ge nog nergens kind.

LOUISE : *(Barst in snikken uit)* Toch wel, voor de kist van mijn schat..... rijke man.

GERMAINE : Natuurlijk, en dat heeft dan ook zijn reden. Ik liet hem niet voor niets 'n kwart kilo gezouten spek eten en zette de E605 naast zijn whiskytje.

LOUISE : Als we dat Lottoformulier niet vinden is het allemaal voor niets geweest.

GERMAINE : Juist daarom, die bak moet zo rap mogelijk open.

LOUISE : Ma dat durf ik niet.

GERMAINE : Meisje, het gaat hier om 25.000.000 weet ge 't?

(Beide vrouwen staan aan het deksel van de kist te trekken, doch er komt geen schot in.)

LOUISE : Dat deksel beweegt niet.

GERMAINE : Ik geloof dat de klinknagels (spijkers) in steraanbieding gestaan hebben.

LOUISE : We hadden toch beter een duurdere uitvoering genomen, dan hadden we nu die problemen niet.

GERMAINE : Duurdere uitvoering, duurdere uitvoering? Als die bak niet open gaat, hangt die rekening van die kist ook nog aan ons been.

LOUISE : Ja nog goed dat ge niet hebt moeten trakteren.

GERMAINE : Wilt ge u een beetje haasten, dat deksel moet hier af.

LOUISE : Ma... Zou mijn Basiel nog niet te veel veranderd zijn?

GERMAINE : Die kerel zal nooit veranderen, vergeet niet, nu hij mee is met het feest.

LOUISE : Mee met het feest?

GERMAINE : Dat wordt gezegd van iemand die zijn pijp aan Martin geeft.

LOUISE : Ma, hebt gij iets gedronken? Basiel heeft nooit iets anders gerookt dan sigaretten.

GERMAINE : Hoe kunt gij nu zo dwaas zijn?

LOUISE : Dwaas? Ach ja,..... ge bedoelt de sigaren die hij van u en mij gekregen heeft.

GERMAINE : Ja kind, die zonder taksbandje, die bedoel ik.

LOUISE : Ja maar, wat bedoelt ge dan met dat pijpje?

GERMAINE : Wilt ge aan dat deksel sleuren alstublieft!

LOUISE : Ma, ik heb schrik. Zou het niet beter zijn om iemand in vertrouwen te nemen van die bende die aan den toog staat.

GERMAINE : Kind, ik laat u niet hervallen en trouwens, ik ben niet van plan om die vijftwintig miljoen met iemand te delen.

LOUISE : Ha nee! En ik dan? Ge gaat mij laten vallen voor die vijftwintig miljoen, ge wilt ze met niemand delen, zegt ge?

GERMAINE : Voor de allerlaatste maal. Wie is altijd zo egoïstisch geweest? Wie verbraste het geld in "De zachte dood"? Wie verbood u om mijn verjaardagscadeau te kopen? Wie vond dat ik mij teveel bemoeide met uw huishouden? Wie dacht dat ik niets kende van geldbeheer? Wie was er tegen mijn zonnekuren? Wie heeft er u van die vrek verlost?

LOUISE : 't Is al goed ma, ge hebt er mij van verlost, maar wie weet wat het ons kost?

GERMAINE : Als dat spul hier niet kan geopend worden kost het mij... ik bedoel ons.... vijftwintig miljoen.